

אורות השבת

גלוון מס'
866

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהלה מערצת
פרשת השבוע
במדבר "מסכת אבות פרק ו'" הרב אברהם טרייקי

יעורך
רב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

ודגלו עלי אהבה

איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנּו בני יִשְׂרָאֵל מִפְנַד סְבִיב לְאַהֲל מַזְעֵד יְחִינּו
(במדבר, ב)

באותות כל דגל יהיה לו אות מפה עצובה תלויה בו, צבעו של זה לא כבעו של זה... מtopic כך יכיר כל אחד את דגלו. (רש"י)

עומק דברי ר' הילו יובן בהקדם לדברי המדרש (במדבר ר' ב, נ), זה לשונו: 'אמר הקב"ה יש לאומות דגליים ואין חביב עלי אלא דגלו של יעקב, هذا והוא דכתיב ודגלו עלי אהבה. דבר אחר: הביאני אל בית הין, בשעה שנגלה הקב"ה על הר סיני ירדו עמו כ"ב רבבות של מלאכים שנאמר (טהルט טה, ז) רכב אלוהים רכובים אלף שanan, והוא כלם עשויים דגליים דגליים שנאמר (שיר השירים ה, י) דגלו מרובה, כיון שראו אותן ישראל שהם עשויים דגליים דגליים התחלו מחראים לדגליים, אמרו הלוואי לך אלו נעשים דגליים כמוותן וכו'. אמר להם הקב"ה מה נהואין לעשותות דגליים, חיכם שאני ממלא משאלותיכם - ימלא ה' כל משאלותיך (טהルט כ, ו), מיד הודיע הקב"ה אתם לישראל ואמר למשה לך עשה אותם דגליים כמוותן. ציריך להבין מה עניין הדגליים אשר ישראל נתנו להם כל כך, ומדווע הו שיכים להביע משללה זו מאות ה' עד שנתרצה להם הקב"ה, וכי לא יכול בעצם לעשותות דגליים המיחדים לשכתיים באופן שצבעו של זה לא יהיה כבעו של זה כדי שי��יך כל אחד את המיחדים לשכתיים באופן שצבעו של זה לא יהיה כבעו של זה והוא תיאור הדגליים דגלו (כלשון רש"י). וביותר יש להבין חתימת דברי המדרש (טה): קדושים ונדילים הו ישראל בדגליךם, וכל הגויים מסתכלים בהם ותמהין ואומרים מי זאת הנש��פה... איזומה כנדיגות (שיר השירים ג, י). אומרים להם הגויים שובי שובי השלਮית (שיר השירים ג, א), הדקקו לנו, מכך מקום היא גוטא ציריך תלמה, שכן מה' קדושה ונחלתה' ניתן להפיק מעבשו של דגלו!

ולפי הנראה בס"ג, ברור ופשט שהגדלים האמורים כאן אינם סמלים חיצוניים אשר טעהו לסמן נבולות ולהבדיל בין השכתיים, אלא עיריך יעדם הוא להבליט את הכוחות הפנימיים המיחדים לכל שבט בישראל, והינו שלכל שבט יש תפקידו ומשמעותו ייחודה בעקבות ה' בהתאם לכוחות הטמונה בו משורש אבותינו, וכך המבוואר בדבריו הנשנים של הנגר"ח מולח'ין צ"ל בספרו רוח חיים (אבת ה, ג) עה"פ מתחלה בתומו צדיק אשורי בנו אחץ (משל כי' כמה מידות שהצדיק טרכ וגע להשנים, לבניו אחריו הנה כמו טבע מושבע ובקצת יצעה יגעו לה', ע"ש. וזה ההבדל שבין דגליים ונדילים היו השכתיים אשר עליהם המיחדים שירשו מאבותיהם.

והן הם דברי המהר"ש"א (ברכות כת, א) אודות החזרתו של רבנן גמליאל לכיס הנשיאות אחריה שהכתירו תחתיו את רבי אלעזר בן עוזיה, בהפטירים שמי שראוי לעשות גלים מה יעתה את מלימתו ומ שראו להזות אפר הפרה ימשיך להווות, ע"ש. זה לשון המהר"ש"א שם: 'לפי רבנן גמליאל היה מבני הנשיאות ומליכים מבני יהודה, ולא כן רבני אלעזר בן עוזיה שהיה כהן, ואין ראוי להיות מלך ונשיא אלא מושע יהודה וכמ"ש פ"ק דסנהדרין (ה, א) לא יסור שבט יהודה - אלו ראשיו גלויות שבבבל, ומחוקק מבין רגלו - אלו בניו של הלל וכו'. ולזה בא רבינו יהושע לומר לדמיינא תחוור הנשיאות לרבן גמליאל שהיה מבני הנשיאות, ואין ראוי לרבבי אלעזר בן עוזיה שהוא כהן ליטול הנשיאות ממנה, עכ"ל. הנה כיון מפורש לפנינו, שעל כל אחד מוטל התפקיד המועדף לו ואין לו להחליך את תפkickו.

המשך דבר רב העיר במדבר "אורות הכהורות"

דבר העורך

אוראה של תורה

'ידבר לי אל משה במדבר סיני כתוב בעל התניא נאמר במדרש שהتورה ניתנה במדבר באש, למדנו שהרי התורה נקראת לחם חיים, כי' אותיות התורה כמוין "חטה". וכשם שהלחם אינו יכול להטעטל בגופו של האדם במידה והוא אינו אףו כראוי, כך גם התורה אינה יכולה להתקיים עם האדם ולהעניק לו חיים, אפילו שהוא למד תורה הרבה, אשר הוא היא אינה אפיה. ומה היא האפיה של התורה, אש התשואה והאהבה לה' יתברך. וככתוב האור החיים הקדושים נשמות ישראל הם בחינת האור של התורה. ורמז זה כתובiben לאשרוי תיבת "במדבר" גימטריה "רמ"ח" לרמז על רמ"ח מצוות עשה שבתורה, שאור התורה מתאחד עם רמ"ח האברים של האדם.

בגבורת הארץ גבור עולם ואלכין

רב עוזיאל אדרי
רב המרכז הרפואי "סורוקה"
ויק"ק 'שבטי ישראל' שכונה יא' בא-שבע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים בדורק בא-שבע											
יום ו'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ו'	יום ש'	יום א'	יום ב'	יום ס'	יום ד'	יום כ'	יום ז'
יום קדש הה (30.05.20)	יום קדש הה (29.05.20)	יום קדש הה (28.05.20)	יום קדש הה (27.05.20)	יום קדש הה (26.05.20)	יום קדש הה (25.05.20)	יום קדש הה (24.05.20)	יום קדש הה (23.05.20)	יום קדש הה (22.05.20)	יום קדש הה (21.05.20)	יום קדש הה (20.05.20)	יום קדש הה (19.05.20)
4:10	4:10	4:11	4:11	4:12	4:12	4:13					
4:18	4:18	4:19	4:19	4:20	4:20	4:21					
5:43	5:44	5:44	5:44	5:45	5:45	5:46					
8:24	8:24	8:24	8:24	8:25	8:25	8:25					
9:06	9:06	9:07	9:07	9:07	9:07	9:07					
10:17	10:17	10:17	10:17	10:17	10:17	10:17					
12:38	12:38	12:38	12:38	12:38	12:38	12:38					
13:14	13:14	13:14	13:13	13:13	13:13	13:13					
18:30	18:30	18:29	18:29	18:28	18:28	18:27					
19:42	19:41	19:40	19:40	19:39	19:39	19:38					
19:58	19:58	19:57	19:57	19:56	19:55	19:55					

"שבת מברכין"
המולד ביום שישי שעה 12:42 ו-13 חלקיים.
ראש חודש סיון ביום ראשון הבעל"ט.

זמני הדלקת הנרות

במדבר	פרשת השבוע:
Maher Chodesh	הפטרה:
19:17	כניסת השבוע:
20:08	יציאת השבוע:
21:02	רבנו תם:

אורות הקשרות

וכמה נוראים הם בזה דברי הרמב"ן (בआשית מס' י): 'זה היה ענש החשمونאים שמלכו בבית שני, כי חז' חסדי עליון ואל מלואם הם נשתבחו התורה והמצוות מישראל. ואף על פי כן גענשו עתש גדול, כי אברעת בני חשמונאי הוקן החסדים המוליכים זה אחר זה, עם כל גבורותם והצלחותם נפלו ביד אויביהם בחרב. והגענו העתש בסוף למה שאמרו רבותינו ז"ל (בבא בתרא ג' ב'), שככל מי שיאמר שבא מבית חשמונאי, עבר הוא. מפני שנכרכו כולם בעזון הזה, בבעור זה שמלו ולא חז' מזור יהודה ומבית דוד והיה עגנש מידה כנדמדה, שהמשיל הקב"ה עליהם את עבדיהם, והם הכריתום', עכ'ל. והדברים שנגבים מביתנו ומדברים הםبعد עצם!

וכען זה ממש מצינו גם לאידך גיסא, אחות עוזיהו המלך אשר חשה נפשו להקשיר קטרות לה' אף שלא היה מבני הכהנים. וכשהם דברי הכתובים (ח'ר' חמץ ב' – נג' ס'כ'א) אודות עונשו הנזהל: 'יבוא אל היכל ה' להקשיר על מבחה הקטורת, ויבוא אחורי עוזיהו הכהן, ויאמר לא לך עוזיהו להקשיר לה', כי לכהנים בני אהרן המקודשים להקשיר. ויזע עוזיהו ובידו הקטורת להקשיר, וב.utfעו עם הכהנים והצערת זהחה במצחו, ובבלהו משם וגס הווא נחרף לפאת כי גענו ה', ויזע מחרף עד זם מוזע'. יש להתבונן נראות, הרי עוזיהו מלך צדיק היה, וכל מגמותו להקשיר הקטורת היתה לכבוד הש"ת, מפני שחשב שנאה למלא לשורת מלך הכהן' כמברא במדרש תנוחמא (נה, י'). ועם כל זה נעש בבדיון נראה עד יום מותנו, רק מפני שנintel על עצם משימה קדשה שלא היה ראה לו, שכן מדרגה זו מיעוט רך לכהנים 'המקודשים' להמושך נפשם.

זה לענ'ך עמוק דברי הש"ס (ברכות ט, א): 'מרגלא בפומיהו דרבנן דיבנה, אני בריה וחברי בריה, אני במלاكتי بعد והוא במלاكتו בשדה, אני משכים למלاكتי והוא משכים למלاكتו, כשם שהוא אינו מתחדר במלاكتי כך אני איני מתחדר במלاكتו. ושם אמר אמי מרבה והוא ממיעט, שנינו (מצח'א ק' רשי' טט) עלה, שמא אמר אמי מרבה והצערת זהחה של עס הארך אשר מנחית את תלמידו ועובד במלاكتו, מפני שאק לבו פתוח להרבות בחכמת התורה וחושב הוא שמעטו בשכרו. אך טעות היא בז'ו, שכן כבר שנינו אחד המרבה ואחד הממעט ובבלך שיכוין לבו לשמים, עכ'ה'ג. אלא שעיל פ' זה לחמותו, מה חזיש יש במאמר זה עד שכגונו 'מרגלא בפומיהו דרבנן דיבנה', הרי משנה ערוכה היא (ברכות כת'ב) שזו טעם ההודהה של כל תלמיד חכם ביציאתו מבית המדרש: 'מהזה אני לפניך ה' אלורי שמטת חלק מושבי בית המדרש ולא שמת חלק מושבי קרנות, שאני משכים והם משכנים...' וביחסו בזה מצח'א בmhרש' א' (טט) שרווד אחרת עמו בזה, מכוח העירה זו. ומדובר עלה, דלאו בנותו של עס הארך עסקין הכא, אלא בשבוחו של אדם המכיר את מקומו, והינו במי שידעו בעצמו שאינו חכם די לעסוק בתורה יומם ולילה וכן קבע הוא את תלמידו רק במקצת היום לפי כחו ועובד במלاكتו. ואת המרגלא שחדשו חכמי בינה, שעיל כל אדם מוטלת החובה להתעסק במלاكتה המועדת לו לפי כישוריו, ועל לו לחושש על שכח בשמות, שכן כבר שנינו אחד המרבה ואחד הממעט וכו', ע"ש. ולפי הנראה, אפשר שזה כוונת התוס' (טט ל' הא') במ"ש אני בריה וחברי בריה, ככלומר יש לו לב כמה נקיון בין טוב לרע'. אלא שבmhרש' א' לא הזכיר כלל מדבריהם. ועכ'פ' יסוד נאמרינו עד הולם, מוכח ומברא הוא דברי המהירוש' א' הלל, והבן.

מכה גבורת ר' יונה ז'קון לאגוי

הר' י'ז'ודה דר'ע'

הר' הראשי וראב'ד' באר-שבע

הרבות והמוסצעה הרותית באר שבע
מחלקה הקשרות

הוספה להשחה

"אקסו בורגר"

רחוב חוגלה 25, באר-שבע.

ויהי און לנו שם ב'יקוח ואחריות
על המוצרים הנומקרים בעסק הון'ל

אורות הפרשה

התורה והתפילה

וזכרה ה' אל משה במדבר סיני כתוב הבן לאשר' תיבות "במדבר סיני" גימטריה "בשלום", למדנו שהتورה והתפילה צרכיהם להיות משלבים זה בזה השכל והרגש יחד בשלום באחדות לעשות רצון אבינו שבשמי. מסופר על הגה"ק רב' מנחם מנדל מקוץק אמר פעם לאבוי של חתנו הגה"ק רב' אברבנה מסוכטשוב, עוד בהיותו אבוך, שבנו העילי "הוא מתפלל גדול, ויש לו כוח גדול בתפילה, אך הוא ירא שהיה לא ידק לו לכוח השכל שלו". והז הדברים סתוםים וחוטמים לשומעים, ראשית, לא היו וואים אצל איזו עבודה יתרה בתפילה, ושנית מה זה עניין ל'כוח השכל' שלו, שאלו אותו עצמו, ועונה בתמיות, שנון אחד היה לי, שונאי ממן מאד, כי על פי ה'יתי מכוון תמיד הזמן ללימוד ולתפילה ועוד. פעם אחת נתקללו הגיגלים שלו ועמד מלכת, ולא היו לי מעות כדי לתקן על ידי אומן, ובכיתו לפני ה' יתברך ותיכף התחלו הגיגלים להסתובב כראוי ביל' שום תיקון, וכשראית שבקב"ה נשמעת למעלה, נהגתי כשה'יתי עמד בليمודי בעניין חמור ונתקשתי להבינות, הייתה בוכה שיאיר ה' את עניין, וכן היה, שתיכף נתישב לי הכל כראוי. והרב' הקדוש הרגש בזה, וזה שאמר "שיש לי כוח גדול בתפילה", ועל כן גם אמר שהוא חושש שבדבר יכול להשכל שלו, שכן העיקר הוא להשיג התורה ביעת השכל ולא באמצעות התפילה.

הבנייה כפי התפילה

איתא במסכת ברכות (לא, א), כך היה מנהגו של רב' עקיבא, כשהיה מתפלל עם הציבור היה מקצר וועלה מפני טווח הציבור, וכשהיה מתפלל בין לבין עצמו אדם מניהו בזווית זאת ומוצאו בזווית אחרת, וכל כך למה - מפני קריעות והשתחוויות. מבאר **המכתב מאליהו** שבזכות הוכיו חז'ל את אופן תפילתו של רב' עקיבא למדנו שבזכות ההשקה בתפילה שטרוח בה רב' עקיבא הוא זכה למעלת התורה הגבוהה ביותר, כדאיתא במסכת מנחות (כט, ב), אמר רב' יהודה אמר רב בשעה שעלה משה לмерום מצאו להקב"ה שישוב וקשרים לאותיות, אמר לפניו ריבונו של עולם מיעכב על ידו אמר לו אדם אחד יש שעמידה להיות בסוף כמה דורות ועקבא בן יוסף שמו שעמידה לדוחש על כל קוז וקוץ תילין של הלכות אמר לפניו ריבונו של עולם הראה לו, אמר לו חזר לאחור הילן ישב בסוף שמו שורות ולא היה יודע מה הן אומרות תשש כהו כיוון שהגען לדבר אחד אמרו לו תלמידיו רב' מנין לך אמר להן הלכה למשה מסני נתישבה דעתו, חזר ובא לפניו הקב"ה אמר לפניו ריבונו של עולם יש לך אדם כזה ואתה נותן תורה על ידי אמר לו שתוון קר עליה במחשבה לפניו. וההסביר בזה כדאיתא במסכת ברכות (לב, ב), חסידים הראשונים הי' שווין שעה אחת ומתפלליין, כדי שיכוונו לבם לאביהם שבשמים, וכי מאחר ששוהן תשע שעות ביום בתפילה תורהן היא נשתמרת ומלאכתן היא נעשה? אלא מתוון שחסידים הם תורם משתמרת ומלאכתן מתברכת. והודוגה של התפילה שהיא לא שבה ריקם וזוכה באממת לਪתיחת הלב והמוח בתורה הקדושה, כמו שכחוב הזהור (שםות עמ' כ), "האי מאן דמצלי ובכי צעיק עד דלא יכול למרחש בשופתיה, האי צילותא שלימתא דהיא בלביא ולעלם לא הדרה בירקניה - זה האיש המתפלל ובוכה וצועק עד שכבר לא יכול לדבר בשפתוי, זו היא תפילה שלימה, שהיא בלב ולעלם אינה חוזרת ריקם".

שם האדם מורה על תפיקדו בעולם

ויהי אלה בני לוי בשם שמותם כתוב בספר הרוקח שיש משמעות לשמות של בני לוי, שהتورה צינה רק בהם 'בשםות', כיוון שבפני לוי נקראו על שם העניין של עם ישראל במצרים, "גרשון" שהיו גרים בעינוי עבודה, "לייבני" שעבדו בפרק בחומר ובלבנים, "שמעע" וישמע 'ה' את נאקותם, "בני קחת" על שם קהילן שניים שהיה להם, "עמרם" עם רם, כדאיתא במסכת סוטה (יא, ב), עמרם גוזל הדור היה, "יצהר" שעתיד למשחן בשמן יצהר, "חברון" שיתחברו עם ה', "עווזיאל" שהיה להם עוז, "בני מררי" על שם שמריריו את חייהם, "מלחיל" על שם חולאי ישראל שנמחלו עונתיהם, "מושי" מש' וסר כוחם, "משה" (ממ' ושין קמוץ'ו) שמשה ושלף את ישראל מן הגלות. כלומר באה התורה למדנו שהשם של האדם מורה על תפיקדו בעולם, כמו השמות של אנשי שבט לוי שהיו מכונים למשימות כבר מיום לידתם.

דבר רבני הקהילות

הרבה ג'ל' רוח שטייט"א
רב אורי "נאota חובב"
רב ק"ק "משכון שמעון" באדר-שבע

יום ירושלים ומתנו תורה

בימים שלאחר יום ירושלים ולפני יום חג מעת תורתנו. עלינו לנסות ולבירר מה הקשר ביניהם? וכן על מה אנו מודים ושמחים ביום ירושלים? ישנה מחלוקת יסודית בין הbabelי והירושלמי בוגע לנוסח ברכת בונה ירושלים שיש בה בכדי לשפוך אוור שבת פתחת. אנו אומרים בברכת בונה ירושלים "ולירושלים עירך ברוחמים שני רעיזות שנראים כלא עבדך מהורה לתוכה תיכון" בכך אנו מבטאים שני רעיזות שנראים כלא קשורים אחד אל השני, שכן הברכה הבאה פותחת במילים "את צמה דוד עבדך" המדובר על שיבת מלכות ישראל ולא נראה שיש צורך באזכור נסף. ובאמת בסידור ובעمرם גאון השם השפט "וכסא דוד עבדך" מברכת בונה ירושלים. אולם יש לדעת שהמקור לנוסח סידור ובעمرם גאון הוא לא אחר מאשר התלמוד babeli שבו נראה לכארה شيء נספה בין בונה ירושלים לבין צמה דוד. על פניו נראה מהתלמוד babeli שבין ירושלים ומלכות בית דוד הין שני דברים שונים האחד מבטא מלכות והשני שכינה והם כביכול שני דברים שונים. לעומת זאת התלמוד הירושלמי מציג את הסבראה ההպוכה, שכן המילים שחוותמו את ברכת ירושלים בנוסח של התלמוד הירושלמי הן "אליהו דוד ובונה ירושלים". ונונסה להבין מה יסוד המחלוקת בין שני התלמודים? בספר המכרייע לרביינו ישעה מסביר שיש מחלוקת שיטית בין חכמי בכל לחכמי ארץ ישראל. בארץ ישראל (התלמוד הירושלמי) סבירו שהברכה היא אחת, השכינה והמלכות הקשורות אחת בשנייה ואילו בABEL הפתוח את הברכות מתוך תפיסת מחשבתי הנובעת מהשוני בינהן. תלמידה של ארץ ישראל (ירושלמי) מאלפנו בינה לדעת ולהפנים שהמציאות היוצרת עליונה בעבודת ה' היא מציאות שבה המלכות משמשת את התורה. והتورה והקדושה היא עטרת המלכות ורק ע"י כך ומתוך כך זוכים לקיום הציוי האלוקי של "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש". מלכות שמכוונת בהכרתה אל הקודש אל התורה ותועדה. וכך מובא במסכת בבא קמא צד נאמר תנ"ר רבנן: איזהו מטבח של ירושלים? דוד ושלמה מצד אחד, ירושלים עיר הקודש מצד אחר. מתוך דברי הגמara הללו אנו למדים של מלכות דוד ושלמה ירושלים הם שני צדדים של אותו מטבח כאמור הפטגמ. הרואים להיות מצד טבעם העליון ייחד. המהרי" ענגיל בגליוני הש"ס על מסכת ר' מוסיף את הנזכר השישי הוא מביא מדרש שמדובר על סיום בניית המקדש ע"י שלמה. נאמר שם: "איתא במדרש שבנה שלמה את בית המקדש פתחו מלאי השורת ואמרו ברוך אתה ה' בונה ירושלים ומוכח דירושלים ובית המקדש עניינם אחד" הברכה שיש להגדיל כאשר מתחברים בין בית המקדש עם מלכות שלמה היא בונה ירושלים. ירושלים באה לידי מימוש המלא במימוש הלאומיות מצד אחד ובשאיפה לקודש מן הצד השני. הצדדים אינם סותרים זה את זה אלא משלימים ומעלים את ירושלים למקומה השלם והאמיתי. כל התכניות המופיעים במישור הלאומי באומה היושבת בארץ נמצאים בצורה מוחזקת בירושלים ועל כן "הכל מעלה לירושלים" - בירושלים הכל מטהלה- כל הח"ם, כל המעשים ומתווך כך גם בתורה, בנבואה במלכות ובכהונה אנו נפגשים באופן שלם ומובלט יותר מאשר ארץ ישראל בהתחם לכך שסגולותיה של נססת ישראל מארות יותר ב"מקום אשר יבחר ה'" (שות' חתם סופר, יורה דעה לר'ג שיש מצוה גדולה יותר בישיבת ירושלים מישיבה בשאר הארץ). **תורת ירושלים** - "התקינו שהו מושבין למדדי תינוקות בירושלים מאי דריש" כי מצין תצא תורה ודבר ה' מירושלים" דבר ה' שופע באופן מלא ושלם יותר על הלומד בירושלים. לכן מנהג קדמוניים שכירושלים נופלים אפיקים אפילו בספר תורה כיון שירושלים היא ספר תורה. וכן אנו משנונים לעצמנו שביום ירושלים אנו שואפים לגאות הקודש ללו"ם בדורכם וכהנים בעבודתם ולסנהדרין גודלה הנמצאת בלשכת הגזית ומשום יוצאת תורה והוא ראה לכל ישראל. וכן כתוב ממן הרבה אברהם יצחק הכהן קוק וצוקן"ל (מאמר הראי"ה)"תחיית הקודש. אני שואל את עצמי, היתכן שתחיה לנו הלאומית תהיה רק תחיה חולונית? לא ולא, תשיב נססת ישראל כולה! יודעים אנו כולם, שמקור חיינו הוא הקודש."

אגודת אמת אמר וקיים

הרבה ג'ל' רוח

אורות ההלכה

תשובה הלכתית משלחנו של מורהנו המרא דאטרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרשי שטייט"א

הלכות חג השבועות

ש - האם צריך לאחר תפילת ערבית וקידושليل שבועות, עד אחר צאת הכוכבים?

ת - אין לקדש על הocus בלילה שבועות, אלא לאחר צאת הכוכבים, כדי לקיים מה שנאמר שבע שבתות "תמיימות" תהיינה. ומטעם זה יש אומרים, שיש לאחר גמ' תפילה ערבית עד צאת הכוכבים. אולם בשעת הדחק כגון במקומות של היליה מתארח מאד, יש לסמן על שיטת המקילים להתפלל ערבית ואני לkdsh מבعد יום. במה דברים אמרים בלילה ראשון של שבועות, אך בלילה השני - לתושבי חוויל הנוהגים יום טוב שני של גלויות, רשאים לכתילה להתפלל ערבית ולקדש מבعد יום.

ש - האם צריך להדליק נרות לכבוד החג כמו בערב שבת?

ת - כשם שיש מצווה להדליק נרות לכבוד שבת, כך יש מצווה להדליק נרות לכבוד החג. וצריך לברך "להדליק נר של יום טוב", ואם חל בשבת יברך "להדליק נר של שבת ויום טוב".

ש - מתי הוא זמן הדלקת הנר?

ת - יש המקרים להדליק נרות מערב יום טוב, כמו בערב שבת. אולם כבר פשוט המנהג להדליק נרות של יום טוב בהתקדש החג (מאש מוכנה), דהיינו אחר צאת הכוכבים. ועל כל פנים בלילה יו"ט שני של גלויות, אין להדליק אלא לאחר צאת הכוכבים.

ש - נשים המודילקות נרות של יום טוב, האם יברכו גם ברכת "שהחינו"?

ת - העיקר להלכה שאינה מברכת "שהחינו" בזמן הדלקת הנרות, מפני שיוציאת ידי חובה בברכת שהחינו שمبرך בעלה בקידוש. ואולם אין למחות בידי נשים המברכות שהחינו בהדלקה, ובבלבד שיברכו אחר הדלקת נר אחד לפחות.

ש - האם צריך לפרש מתשמש המטה בלילה שבועות?

ת - יש לפרש מתשמש המטה בלילה שבועות, אלא אם כן הואليل בטבת האש. ועל כל פנים אין זה אלא מידת חסידות, לפיכך מי שיצרו תוקפו ובאו לידי הרהור, מותר לשמש גם אם אינו ליל בטבילה.

ש - מי יהיה עיר כל הלילה, האם יכול לברך ברכות השחר, או עדין שימוש הברכות מאדם שני?

ת - מנהג בני עdot המזרח לברך כל ברכות השחר כולל ברכות התורה, גם אם לא ישן כל באתו הלילה, בלבד ברכות על נטילת ידיים וברכת אשר יציר. ואם הוצרך לנקייו, פשוט שمبرך גם ברכת אשר יציר, אך אין מברך על נטילת ידיים. ויש הנוהגים לשימוש ברכות התורה מפי אדם שישן באותו הלילה, אך אין לחוש לשיטה זו.

ש - האם צריך לעמוד בשעת קריאת עשרה הדברות?

ת - נהגו במקצת קהילות לעמוד בשעה שהחzon קורא בתורה את עשרת הדברות, וראו לבטל מנהג זה. אולם אין לעורר מחלוקת בבית הכנסת עקב מנהג זה, אלא יש לנוסח להסביר זאת בדרך נועם. ואם העולה בתורה הוא אבוי ורבו, יעמוד מיד בשעת עלייתו לתורה, שעיל ידי ניכר שאינו עומד משום עשרה הדברות. ועל כל פנים אדם המתפלל בבית הכנסת שרוב הציבור עומד בשעת קריאת עשרה הדברות, איןנו רשאי לשבת מפני שנראה כمزולג חילתה בקדושת עשרה הדברות. וטוב שיקדים לעמוד בתחילת הפרשה, או לכל הפחות בתחילת קריאת העולה של עשרה הדברות.

ש - כמה זמן צריך להמתין אחר אכילת גבינות קשות (צוהובה וכדו') כדי לאכול בשר?

ת - נבונות קשות המצוויות בזמננו (צוהובה וכדו') אין צריכה להמתין כלום אחריהם כדי לאכול בשר, ודין בקינוח והדחה. והמחמיר להמתין אחריהם לפחות שעה אחת, תבוא עליו ברכה.

הרבענות והטועאה הרותית
באר-שבע

Rabbi YEHUDA DERY
Chief Rabbi and Head of Rabbinical Courts
Beer-Sheva, ISRAEL.

כ"ו אייר תש"פ

20.05.2020

עדכון הנחיות⁽⁸⁾

בדבר תפילהות בבתי הכנסת ושיעוריו תורה

ברגשי שמחה ונגיל כמאמר הכתוב "שמחתי באומרים לי בית ה' נלך", הנסי שמח להודיע כי בהתאם להחלטת הממשלה מהיום, יש לחזור לתפילות סדרות ושיעורי תורה בתוך היכלי בתיה הכנסת. בכפוף להנחיות שדלהן:

א. מספר המתפללים לא יעלה על 50 איש במתחם אחד.

ב. חובת שמירת מרחק של 2 מטר בין אדם לאדם וחבישת מסכת פה ואף, והקפה על היגיינה.

ג. מינויו "נאמן קורונה" בכל בית כניסה אשר יפקח על ההנחיות וידאג לחומרי חיטוי זמינים, כגון אלכוהול ומגבוט נייר וכו'.

ה. עם כניסה המוחודשת לבתי הכנסת, יש לאכוף את תקנת גDOI ישראל שלא להכניס טלפונים ניידים שאיןם כבויים בתחום בית הכנסת.

ברכת שבת שלום
ידיכם ומוקירכם מאד

לשכת הרבנות: רחוב התלמוד 8, באר-שבע, טל': 08-6204007, פקס: 08-6651204

לשאלת רביהם

הננו להודיע לפוניים הרבים אשר ביקשו את
חוות דעתו של כב' המרא דआטרא וראבא"ד בא-שבע
מור הగאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

אודות תערובת גלטיין להכנת עוגות בבינה.

לה לן תשובה כב' הרב שליט"א:
מותר להכין עוגת גבינה עם ג'לטין, וב惟ד שמקור הג'לטין הוא מדרים
ולא מבשר, וגם נושא תווית כשרות מרובנות מוסמכת. ואין בה חשש
תערובת דלים עם גבינה נט לאספרדיים המכמירים בפה.

אגראת יאללה נורית וילגאנו

הודעה חשובה להראת חג השבועות

ידע האכיבור להזהרי!

**בכל המקומות שמדובר בדברי מאפה חלי וגום פרווה
חייבת להיות הפרדה מוחלטת בתבניות ובמלחחים וככ**

**במידה וראיתם מקום אשר עומד תחת
פיקוחינו ואין נזהר בהפרדה מוחלטת,
נא להודיע לרוב שלמה בראשת
מספר: 052-6666655-2**

**כברות אכלו עננים ושבעו
מחלהם הכהרות**